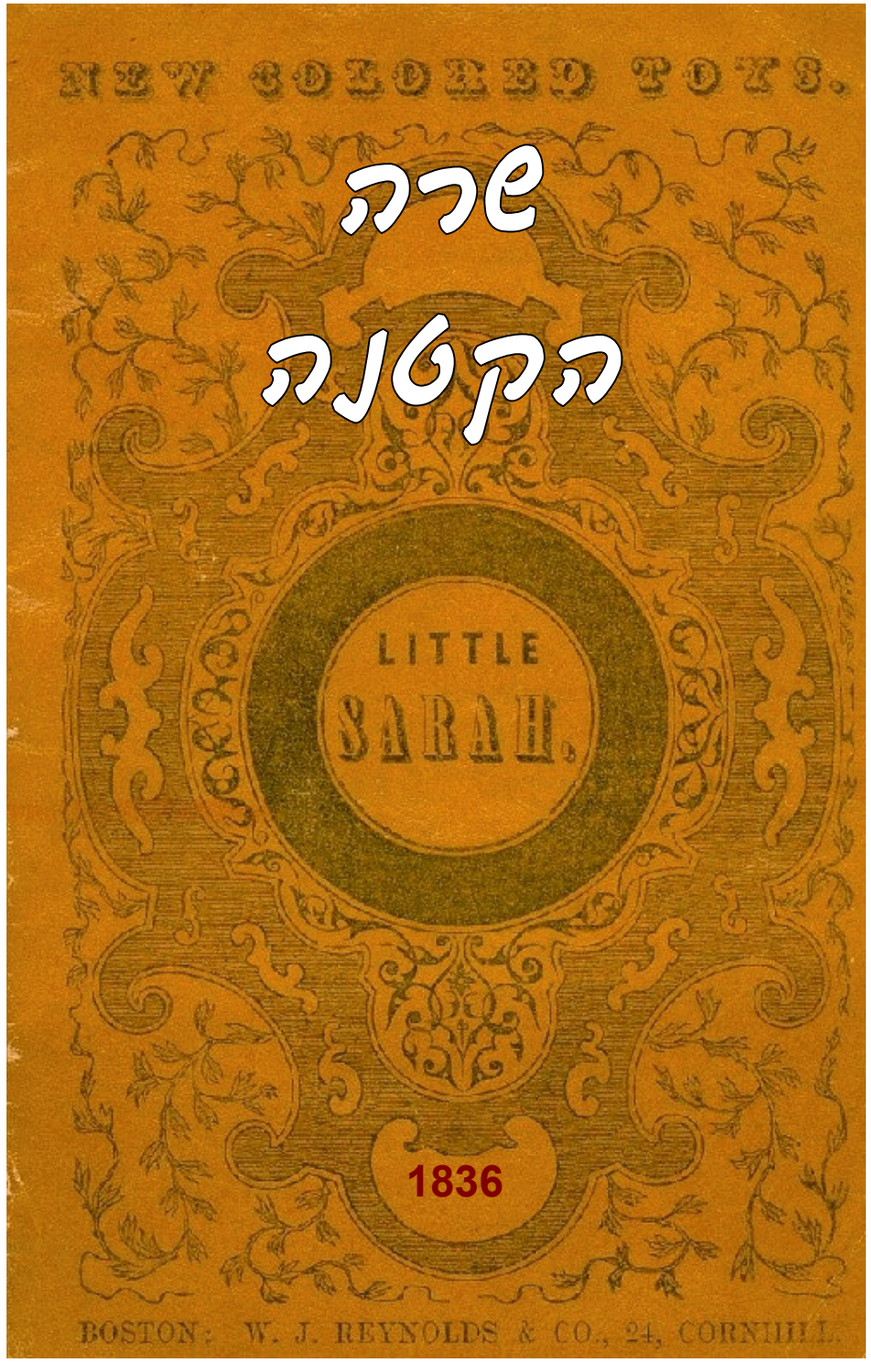
NEW COLORED TOYS.
LITTLE
SARAH.
1836
BOSTON: W. J. REYNOLDS & CO., 24, CORNHILL.

שרה הקטנה

שרה הקטנה טיפלה בסבתא החולה במשך כל היום וגם בלילה. בבוקר סבתא הרגישה טוב יותר והתחילה להרגיש רעב.
"מה אוכל להכין לך לארוחת בוקר?" שאלה אותה שרה הקטנה.
"אני לא צריכה הרבה. תאפי לי רק לחמנייה קטנה. זה לא ייקח לך זמן רב. חד ושתיים בצק לתנור והלחמנייה מוכנה תוך דקותיים."
הלכה שרה הקטנה למזווה והסתכלה בחבית הקמח, אבל החבית הייתה ריקה. לא נראה אפילו קצת קמח ללחמנייה.

אבל סבתא הייתה רעבה. צריך היה להכין לה לאכול. "חד ושתיים בצק לתנור והלחמנייה מוכנה תוך דקותיים" אמרה סבתא.
רצה שרה הקטנה לאופה לקנות קמח. "לא, אין לי קמח היום" אמר האופה "הטוחן לא טחן ולא הביא לי קמח".
"אז איך אכין לחמנייה לסבתא שלי? 'חד ושתיים בצק לתנור והלחמנייה מוכנה תוך דקותיים' אמרה סבתא."

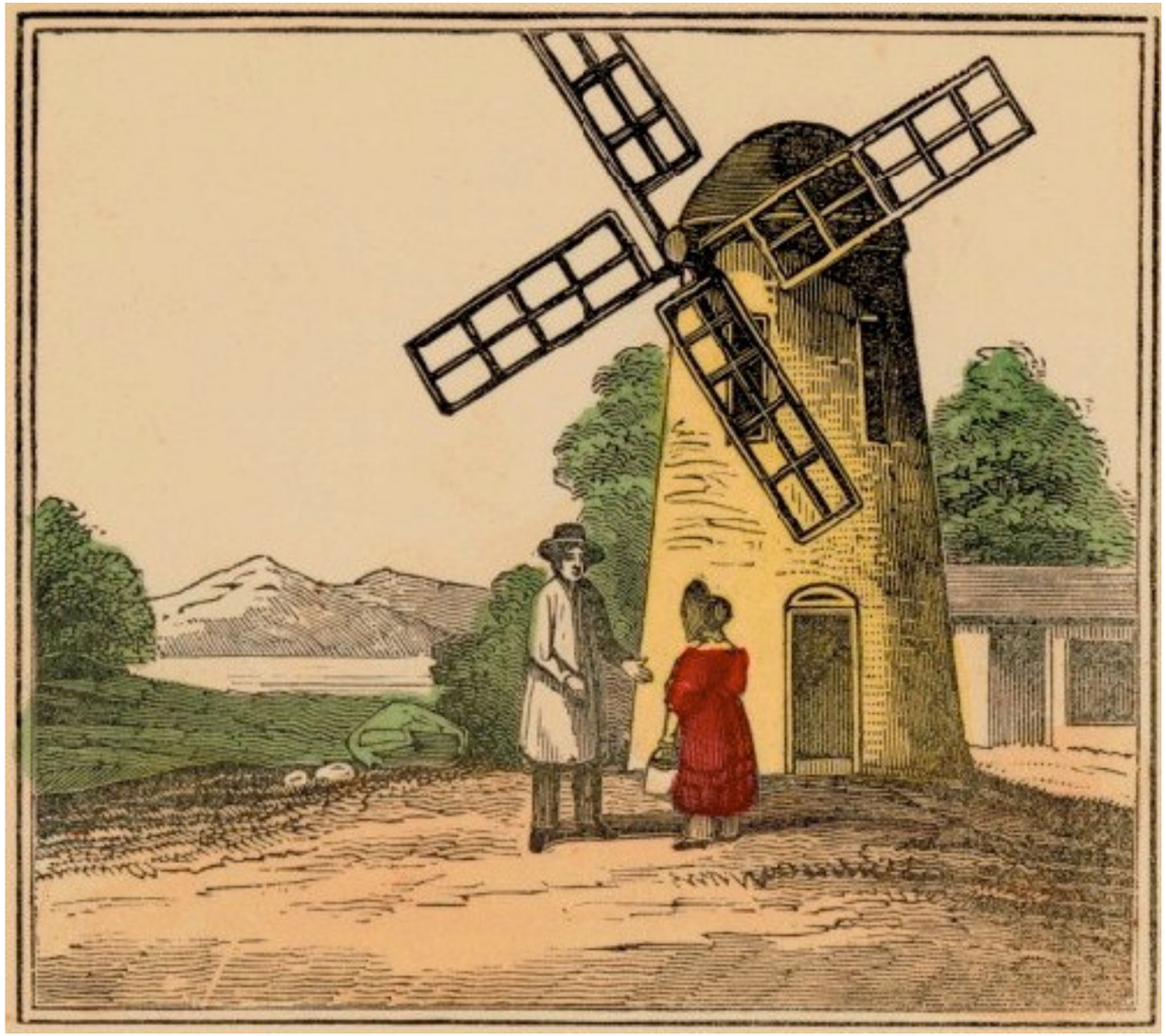

רצה שרה הקטנה לטוחן כדי לבקש אצלו קמח. אמר לה הטוכן "אטחן לך קמח ברצון אם רק יהיו לי גרעיני תבואה. רוצי עכשיו לשדה, אולי תמצאי שם קצת תבואה ותביאי אותה הנה, אטחן ויהיה לך קמח."
רוצי, רוצי, שרה הקטנה. צריך קמח ללחמנייה. חד ושתיים בצק לתנור והלחמנייה מוכנה תוך דקותיים.

רצה שרה הקטנה לשדה, אך שם התבואה לא צומחת. רק השמש בשמיים זורחת.
"שמש, שמש" קראה הנערה "גדלי לי תבואה לקמח בשביל לחמנייה לסבתא."
"לא אוכל לגדל לך תבואה, נערתי" ענתה השמש.
"אז איך אכין לחמנייה לסבתי. חד ושתיים בצק לתנור והלחמנייה מוכנה תוך דקותיים, אמרה סבתא."

הביטה שרה הקטנה סביב והבינה למה התבואה לא יכולה לצמוח. היא לא תצמח כי לא נזרעה.
הלכה שרה הקטנה לאיכר וביקשה שיזרע קצת תבואה. התחיל האיכר לצחוק בקול, עד שבטן התחילה לו לכאוב.

"הו, הו, איך אוכל לזרוע תבואה כשהאדמה עוד לא נחרשה?"
"אז איך אכין לחמנייה לסבתא. היא אמרה 'חד ושתיים בצק לתנור והלחמנייה מוכנה תוך דקותיים'?"
"רוצי לחורש, שיבוא עם המחרשה. הוא יחרוש את השדה ואז אזרע בו תבואה. התבואה תצמח והטוחן יטחן גרעינים לקמח. חד ושתיים בצק לתנור והלחמנייה מוכנה תוך דקותיים" אמר האיכר.

רצה שרה הקטנה לחורש והוא בא עם המחרשה ושני שוורים. הוא חרש את השדה והאיכר זרע את התבואה, השמש חיממה את הזרעים באדמה, התבואה צמחה והניבה גרעינים. הטוחן טחן אותם לקמח ושרה הקטנה יכלה להכין בצק.

וכך היה "חד ושתיים בצק לתנור והלחמנייה מוכנה תוך דקותיים" בדיוק כפי שאמרה סבתא.